

говото сжрдце, се заченаха, зародиха идеите за коренните реформи на обществената, политико — економическата и държавна организация, които реформи ще запушат сжс кжлчища устата на вжлчето у човека: „Всичко за мен нищо за другите“.

Ако божественото у човека — Нищо за мен, всичко за другите“ — В земе вржх на вжлчето — „всичко за мене, нищо за другите“ — и над човешкото — „Толкова за мен, колкото и за другите“ — Тогава Прометей, вджхновителжт и певецжт на самопожертвуванието за благого на другите, сам ще се разкове от кавказската скала, дето бе прикован кжм нея от вековете на отжстителната душа — от вековете на варваризма — ще се разкове и ще слезе на долна земя, за да поздрави човечеството сжс „Мирно сжжитие“ под светлите небеса на благодатната земя, населявана до сега от глутница човеци-вжлци и от човешки чарди, тжмни по душа и мржстни в сжрдца . . .

Когато в глжбените на душата у Левски прозвжнтя песента на Божественото у човека — „Нищо за мен, всичко за другите“ — той хвжрли расото на калугера, тржгна по пжтя на великата борба за освобождението на бжлгарското племе, забравено, и от вековете, и от боговете, и от силните народи в света . . .

Сжс песен на уста „нищо за мен, всичко за свободата“, за благого, за щастието на свободна и просветена Бжлгария --Левски загина на турско бесило за свободата на отечество мило.

Левски е един от редките прометеевци на Бжлгарска земя. Сжс смжргта на герпй, той показва пжтя на бжлгарското племе за запазване свободата си, човешките си права под сините небеса на величествени и горди балкани . . .

Стоян Заимов

